Analize și opinii

Radu Iliescu: “Auzi, dar dacă, de fapt, nu era deloc nebun?”

Acum 26 minute 18 Vizualizari 2 Timp de citire

O poveste pe care o spun de fiecare data când am ocazia: am cunoscut un om care a rămas cu pământul lui în plină zonă cooperativizată. Cinci hectare, în jurul lor numai ceapeu şi ceapeu. Le-a muncit cu vitele, a vândut şi n-a mai murit. Secretul este foarte simplu: nu a vrut niciodată să semneze. Nu a fost de acord. L-au batut, fireşte, a făcut şi puşcărie. În urma lui a lucrat familia şi când s-au săturat să-l ţină s-a întors acasă. A fost refuzat accesul copiilor lui la facultate. Şi-a făcut fântână în casă, fiindu-i teamă să nu fie otrăvit. Dar tot n-a semnat. Comuniştii cereau să semnezi, nu-ţi confiscau bunul decât cu acordul tău, după munca de convingere. Ăsta a zis NU toată viaţa lui, nici nu-l mai saluta nimeni de teamă să nu le răspundă răspicat: “Nu”. A fost considerat nebun, l-au izolat în sat, şi-a trăit zilele în tăcere, ocolit de la distanţă. Dar nu a cedat niciodata. De fapt, cred că asta l-a scăpat, când lumea îţi lipeşte eticheta de nebun nu se mai oboseşte să-ţi impună regulile ei.

Toate dictaturile sunt aşa: trebuie să semnezi ca să fii asuprit. Să-ţi dai acordul. Să fii convins că doar sub cizma moale a dictaturii îţi va fi şi ţie bine. Să-ţi montezi lanţurile singur. Şi, chiar dacă într-o zi istoria va spune că n-ai avut de ales, că ai fost fost asuprit, că ai fost presat dincolo de limitele suportabilului, tu vei şti că ai fi putut continua să reziști, pentru că unul din toţi a spus NU. Pe acela nu-l vei ierta, pentru ca simpla lui apariţie pe drum, sau într-o carte, sau la Judecata de Apoi va fi o palma pentru tine, care-ai fost raţional, adica te-ai dus de bunăvoie la abator. Şi-l vei urî din toata puterea ta vlăguită pe cel care nu s-a curvit. Pentru că e imposibil să nu te bată din vreme în vreme gândul: “Auzi, dar dacă, de fapt, nu era deloc nebun?”

Autor: Radu Iliescu

Despre autor

editor